МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
Слідче управління Головного Управління Національної поліції в Херсонській області
73000, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4 тел. (0552) 45-92-16

ПОВІДОМЛЕННЯ
зміну раніше повідомленої підозри особі у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

місто Миколаїв **04 квітня 2023 року**

Слідчий у кримінальному провадженні – старший слідчий в ОВС СУ ГУНП в Херсонській області капітан поліції Кононенко Віталій Юрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022120000000260 від 27.09.2022, за ознаками складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України,

встановивши наявність доказів для зміни підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

НОСЕНКУ В'ЯЧЕСЛАВУ АНАТОЛІЙОВИЧУ, 21.02.1974 року народження, громадянину України, українцю, уродженцю міста Херсон, який зареєстрований та проживав за адресою: місто Херсон, вулиця Пушкінська, 45, раніше не судимий, не є депутатом будь-якого рівня,

про те, що він підозрюється у пособництві державі агресору, тобто у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, а саме у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24.08.1991 Верховною Радою УРСР схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – Україна.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 зазначено, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як

верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Положеннями Конституції України передбачено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України.

Ґрунтуючись на Декларації про державний суверенітет України та Конституції України, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до пунктів «a», «b», «c», «d, «g» статті 3 Резолюції 3314 (XXIX) Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних націй «Визначення агресії» від 14 грудня 1974 року застосування російською федерацією збройної сили проти України становить злочин збройної агресії та порушує Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року.

У світлі положень IV Гаазької конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатка до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та Додаткового протоколу Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол 1) від 08 червня 1977 року, одним із наслідків збройної агресії російської федерації проти України стала тимчасова окупація частини території України.

Резолюцією Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 02 березня 2022 року визнається, що російська федерація (далі - рф) вчинила агресію проти України, порушивши базові норми ООН, і від російської організації вимагається припинити збройну агресію проти України, включаючи де окупацію Криму та Донбасу, негайно, повністю та безумовно вивести всі свої збройні сили з території України в межах міжнародно визнаних кордонів.

Рішенням міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16 березня 2022 року на найвищому юридичному рівні констатовано факт вторгнення рф на територію України.

24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», наслідком чого є повномасштабне збройне вторгнення на територію України, що полягає у здійсненні окупації частини території суверенної держави Україна, в тому числі Херсонської області, за допомогою збройних формувань рф, що складаються з регулярних з'єднань та підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи та структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України та

підконтрольні рф самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

У зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», Указом Президента України №64/2022 від 24.02.2022 на всій території України введено воєнний стан, який продовжено відповідним Указом Президента України №341/2022 від 17.05.2022 терміном на 90 діб, Указом Президента України №573/2022 від 12.08.2022, Указом Президента України №757/2022 від 21.11.2022 строком на 90 діб, Указом Президента України №58/2023 від 06.02.2023 строком на 90 діб з подальшим затвердженням вказаних вище указів Президента України відповідними Законами України.

Так, 24 лютого 2022 року військовослужбовці збройних сил російської федерації та підконтрольні їм учасники незаконних збройних формувань шляхом збройної агресії незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Харківській, Київській, Сумській, Чернігівській, Миколаївській, Запорізькій, Херсонській, інших областях та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, після чого здійснили окупацію частини України, в тому числі міста Херсон, Херсонської області.

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII, від 15.04.2014, тимчасово окупована російською федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація рф територій України, визначених частиною 1_статті 3 Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав. За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Згідно статті 42 IV-ї Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї – Положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року), територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під армією супротивника.

Відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) з 01.03.2022 до 11.11.2022» Херсонська міська територіальна громада, в тому числі місто Херсон перебували в тимчасовій окупації.

Після окупації Херсонської міської територіальної громади Херсонської області представниками збройних формувань російської федерації встановлено

фактичний контроль над суспільним життям на цій території України та узурповані всі владні повноваження шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, впровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу окремих категорій та верств населення, в тому числі незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Разом з тим, в період квітня – травня 2022 року, представники збройних формувань рф всупереч порядку, встановленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Херсонської міської територіальної громади цілеспрямовано створили підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією окупаційну адміністрацію - так звану «військово-цивільну адміністрацію Херсонської області», в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

При цьому, представники контрольованих російською федерацією самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави, а також легітимних державних та комунальних підприємств, установ, організацій на тимчасово окупованій частині Херсонської міської територіальної громади Херсонської області та мали за мету інтеграцію і подальше незаконне включення захопленої частини суверенної України до складу російської федерації.

З метою встановлення контролю на території тимчасово окупованого міста Херсон, невстановлені особи з числа підпорядкованої, керованої та фінансованої російською федерацією окупаційної адміністрації - так званої «військово-цивільної адміністрації Херсонської області» створили так зване «государственное унитарное предприятие Херсонская железная дорога», яке знаходилося за адресою: м. Херсон, вулиця Залізнична, 17 та почали підшукувати осіб з числа місцевого населення, які б співпрацювали з ними та працювали у вищевказаному незаконно створеному підприємстві, яке використовувалося в інтересах ведення росією війни проти України, з метою блокування обороноздатності України, роботи внутрішніх та зовнішніх транспортно-економічних зв'язків і потреб населення у перевезеннях тощо.

Залізничні лінії Херсонської області -мережа залізниць на території Херсонщини, що об'єднує між собою населені пункти та окремі об'єкти та призначена для руху транспортних засобів, перевезення пасажирів та вантажів.

Статтями 1, 16 Закону України «Про транспорт» передбачено, що транспорт є однією з найважливіших галузей суспільного виробництва і покликаний задовольняти потреби населення та суспільного виробництва в перевезеннях; підприємства транспорту зобов`язані забезпечувати безпеку життя і здоров`я громадян, безпеку експлуатації транспортних засобів, охорону навколишнього природного середовища.

Згідно до статей 2, 11 Закону України «Про залізничний транспорт» залізничний транспорт є однією з важливих базових галузей економіки України, забезпечує її внутрішні та зовнішні транспортно-економічні зв`язки і потреби населення у перевезеннях; діяльність залізничного транспорту, як частини єдиної транспортної системи країни, сприяє нормальному функціонуванню всіх галузей суспільного виробництва, соціальному і економічному розвитку та зміцненню обороноздатності держави, міжнародному співробітництву України.

Громадянин України Носенко В`ячеслав Анатолійович, 21.02.1974 року народження, який проживав на території міста Херсон, достеменно поінформований, що у 2014 році розпочалася збройна агресія російської федерації проти України, а також про те, що вона переросла у широкомасштабне вторгнення військ російської федерації на територію суверенної держави до громадянства якої він належить.

Також, Носенко В`ячеслав Анатолійович, усвідомлюючи, що Україна є унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною, об'єктивно розуміючи зміст загальновідомих подій про те, що збройні формування російської федерації, шляхом вчинення воєнного нападу 24.02.2022 захопили місто Херсон, в травні 2022 року (більш точну дату досудовим розслідуванням не встановлено), умисно, з метою завдання шкоди Україні, бажаючи реалізувати та підтримати рішення та дії країни-агресора та її окупаційної адміністрації щодо встановлення контролю на території тимчасово окупованого міста Херсон, становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади, шляхом утворення та функціонування на території Херсонської області так званого «государственного унитарного предприятия Херсонская железная дорога» з метою блокування обороноздатності України, роботи внутрішніх та зовнішніх транспортно-економічних зв'язків і потреб населення у перевезеннях тощо, в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов`язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, прийняв пропозицію невстановлених представників окупаційної адміністрації держави-агресора рф та добровільно обійняв посаду «заступника начальника підприємства – начальника відділу кадрового забезпечення» так званого «государственного унитарного предприятия Херсонская железная дорога».

Продовжуючи свої незаконні дії, направлені на забезпечення діяльності незаконно створеного підприємства, інших дій, спрямованих на підтримку реалізацію та підтримку рішень, дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, Носенко В`ячеслав Анатолійович, перебуваючи у м. Херсоні по вул. Залізнична, 17 за місцем розташування так званого «государственного унитарного предприятия Херсонская железная дорога» здійснював підбір кандидатів на посади у незаконно створене підприємство, безпосередньо агітував людей до працевлаштування на підприємство, здійснював контроль робочого часу працівників, а також агітував працівників незаконно створеного підприємства до вступу у профсоюз так званого «государственного унитарного предприятия Херсонская железная дорога», який забезпечить відпочинок та лікування працівників підприємства та їх дітей у АР Крим, Республіці Карелії та м. Сочі Краснодарського краю рф.

При цьому, з метою реалізації злочинного умислу, направленого на завдання шкоди Україні, шляхом підтримки дій та рішень держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора щодо встановлення контролю на території тимчасово окупованих міста Херсон та Херсонської області, становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади, Носенко В'ячеслав Анатолійович висловлював позицію, що «з росією все буде добре», здійснював агітацію щодо підтримання незаконного референдуму на тимчасово окупованій території Херсонської області та отримання паспортів громадянина росії, а також пропонував бажаючим організувати евакуацію працівників незаконно створеного підприємства та їх родичів з метою переїзду до АР Крим чи рф.

Крім того, Носенко В.А., підтримуючи російський нацистський тоталітарний режим, збройну агресію рф як держави-терориста проти України, за місцем свого проживання у м. Херсоні по вул. Пушкінська, 45 зберігав російську символіку (прапор, нагрудні знаки, монети) та підручники за російськими стандартами.

Таким чином, Носенко В'ячеслав Анатолійович, 21.02.1974 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України (пособництво державі-агресору), кваліфікуючими ознаками якого є: умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора.

Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий в ОВС СУ ГУНП
в Херсонській області
капітан поліції **Віталій Юрійович Кононенко**

ПОГОДЖЕНО
Старший групи прокурорів
у кримінальному провадженні,
прокурор відділу Херсонської
обласної прокуратури **Тетяна Георгіївна Безушко**

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Носенка В'ячеслава Анатолійовича, 21.02.1974 р.н.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)
- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений **має право**:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний **зобов'язаний**:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право ***примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення***. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Пам'ятку отримав:

«___» _____ 20 __ року _____ _____

(підпис) (прізвище, ініціали підозрюваного)

Пам'ятку вручив:,
Старший слідчий в ОВС СУ ГУНП
в Херсонській області
капітан поліції В.Ю. Кононенко